

За наукові каряди

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМИТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видався з 1933 р. Виходить щотижня. № 3 (1456). 15 СІЧНЯ 1982 РОКУ. ЦІНА 2 коп.

Увага! Йде сесія.

КОЛЕКТИВНО-ЗНАЧИТЬ УСПІШНО

Коли Екзюпері говорив про розкиш людського спілкування, то мав на увазі те, що воно, очевидно, сприяє інтенсивному розвиткові здібностей кожної колективної індивідуальності. І в наш час така постановка питання має неабияке значення, бо саме життя вимагає, наприклад, від студента дуже багато. Неухильно добиватися, щоб кожний майбутній спеціаліст (вчитель) творчо володів марксистсько-ленінською теорією, прагнув постійно поповнювати і поглиблювати свої знання, застосовувати їх в житті, був людиною високих моральних якостей, був гарячим патріотом, інтернаціоналістом, послідовним борцем проти буржуазної ідеології за здійснення політики Комуністичної партії...

І в дружній сім'ї, що зветься групою, — а наша група № 22 II курсу РГФ, англійське відділення, саме така: беручка, завязта бойова, — живеш в творчій атмосфері постійно. І навіть дивним здалося б, якби все було інакше. Бо пристрасний порив комсомольської молоді розвиває в нас підвищенню духовні запити, повсякденне студентське життя нерідко має вигляд невгасаючої ні на мить, я б сказала — олімпіади, вічного поєдинку в знаннях. І в дні сесії це особливо

помітно. Нас чекають надзвичайно складні і воднорааз прекрасні екзамени: з англійської мови, введення в РГФ, історії КПРС, зарубіжної літератури. Стільки читається зараз, обговорюється, робиться, щоб підготоватись до них найкраще!

Зовнішні форми колективного життя ніби й не змінилися, та помітно змінився — загострився! — зміст його. Кожний студент — особливо активіст — відчуває себе на бойовому посту, коли треба пильно вдвідляти вперед, бо там чекають не тільки глибини, а й рифи. Тому так піднесенено працюють Л. Скородод (комсорг), О. Плацек (член КПРС), Т. Дмуховська, (політсектор), І. Куянцева (профорг), член курсового бюро КСМ В. Базелевич, І. Коваленко, студентка із Монгольської Народної Республіки Надмід Альгейрма — прекрасний товариш, громадський діяч, що стала справжнім членом нашої студентської сім'ї.

Нам ще далеко, звісно, до конкретної педагогічної практики, проте вже сьогодні студенти розвивають в собі здібності філолога, потяг до самостійної творчої діяльності в школі, відвідуючи цілий ряд відділень ФОПУ, проводячи своє незгамоване життя через громадсько-політичну практику,

ку, плекаючи в собі почуття незаспокоєності. І велика увага приділяється навчанню. Бо філолог, як спеціаліст, повинен мати навики виразного читання, навики та вміння літературно-творчого характеру, переказу прочитаного, написання й читання доповіді, лекції, складання інсценізацій; вміння, пов'язані з проведеними читацьких конференцій, літературних диспутів, обговорювань кінофільмів і театральних спектаклів; організовувати літературні екскурсії, зустрічі, листування з письменниками, поетами, вести літературно-естетичні гуртки, клуби, товариства... Всього не перерахувши.

А в групі існує думка, що вчитель — майстер на всі руки, що він повинен вміти робити все. І це: між іншим, цікаво: саме так, бентежно, гаряче, по-романтичному піднесено — прожити своє життя. І якщо по-справжньому про це судити, виходити, що сесія зустрічає нас не двічі на рік, — щодня. І наш колектив докладає всі зусилля, щоб щодня складати її на високому рівні. А вдається це робити тільки в дружному, сповненому творчих поривів колективі.

В. ТАРАНЕЦЬ,
староста групи № 22,
факультет РГФ.

СКЛАДАСMO БЕЗ ТРІЙОК

З хорошим творчим настроєм зустрічає група № 3 III курсу філологічного факультету (українське відділення) зимову сесію. Творче, напружене життя першого півріччя не минуло для нас марно. Постійне змагання за кращу успішність колективу, участь в наукових гуртках, рефератах, громадсько-політична практика, лекції, які читались на підприємствах, в школах, училищах, семінарських заняттях, по-літдині, цікаві зустрічі і бесіди з прекрасними викладачами-вченими факультету, підготовка до атестації, а тепер до екзаменів... все це дає чудові результати на екзаменах. І супільствознавчі предмети і спеціальні ми складаємо залюбки, бо добре знаємо, що спеціаліст, особливо, вчитель, повинен бути всеобчно освіченою людиною.

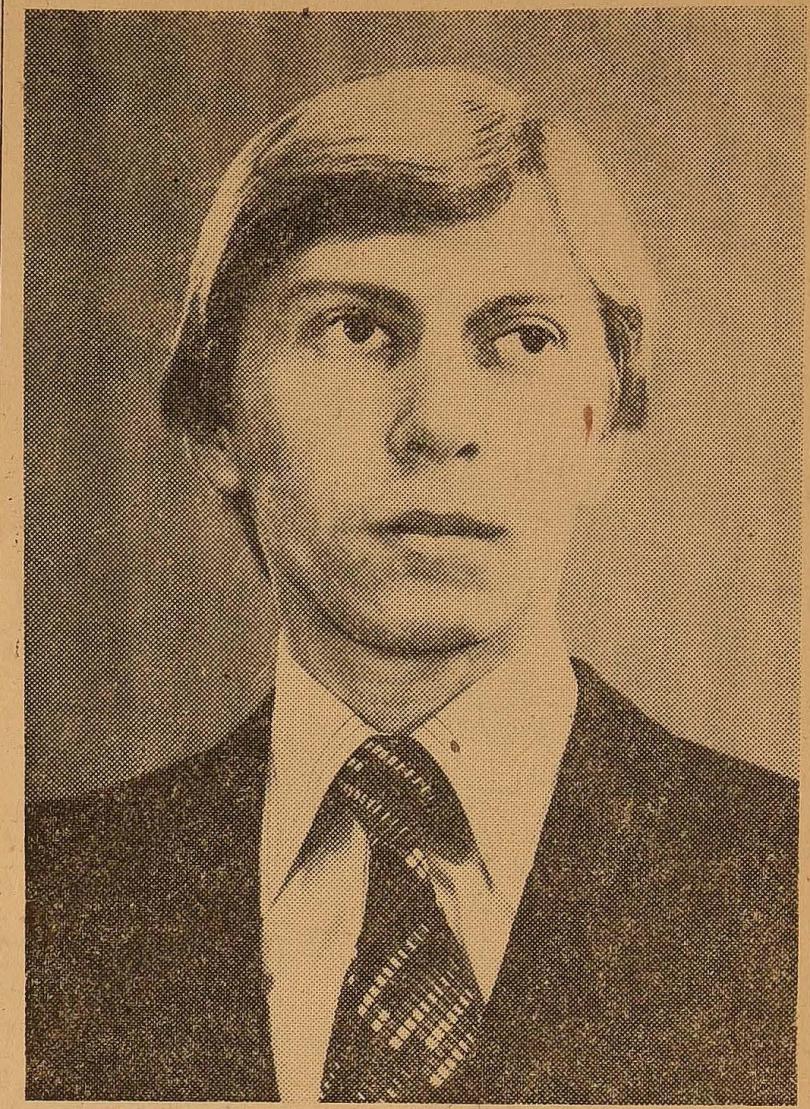
Сьогодні наші студенти складають екзамени без жодної трійки. Кожний з них добре розуміє: сесія надзви-

чайно відповідальна, предмети важкі, але ж які вони цікаві! Наприклад, історичний матеріалізм, психологія... Попереду, як завжди, йдуть наші комсомольські вожаки, відмінники: Тетяна Пашлик, Зоя Марченко, Валентина Кондрашова, Людмила Пирко та інші. Ці студенти вміють багато працювати над собою, брати активну участь в громадській роботі, і, крім того, широ, поздорожнім допомогти своїм товаришам, коли учбовий матеріал дуже важкий. То ж, недаремно їх називають в групі правофланговими. На них рівняються всі студенти.

Отже, є всі підстави бути певненим, що і наступні екзамени група складе успішно, бо тут немає байдужих до своєї справи, до свого майбутнього.

С. ПІКУНЗАК,
студентка III курсу
філфаку, З групи,
слухач ШМД.

ПРАВОФЛАНГОВІ

Євгеній УТКІН — студент IV курсу юридичного факультету. Він відмінник навчання, активіст громадської роботи. Комуніст Є. Уткін протягом декількох років очолював партійну організацію курсу.

Зраз євгеній Уткін — член парткому університету. Як член наукового гуртка Євгеній глибоко вивчає історію своєї спеціальності; на одному із наукових засідань гуртка він зачитав цікавий реферат, який учасники гуртка тепло сприйняли.

У вільні години Євгеній, крім того, захоплюється живописом. Його малюнки на злободенні теми студентського життя користуються великою популярністю у його товаришів по факультету та серед викладачів.

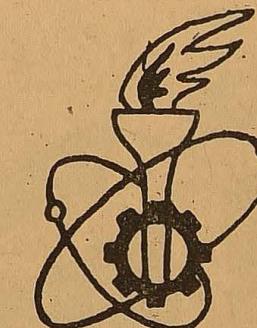
Незабутня зустріч

Напередодні I екзамену перед учасниками наукового гуртка з історії КПРС фізичного факультету відбулась надзвичайно цікава, змістовна зустріч із старим більшовиком, членом Одеського підпілля під час громадянської війни А. К. Райтером.

Аркадій Костянтинович з великим піднесенням розповів про незвичайні події, що стали яскравими сторінками історії боротьби комсомолу з внутрішніми та зовнішніми ворогами Радянської влади, адже ці події для нього — бойова комсомольська юність, яка ніколи не забувався. Студенти широко подякували А. К. Райтеру за цю бесіду, що справила на них не тільки велике враження, а й допоможе ще краще зрозуміти героїчне минуле Ленінського комсомолу. На прощання студенти вручили ветерану громадянської війни квіти.

А. ЧЕБАНЕНКО,
студентка I курсу
фізичного факультету.

Наш студентський запал

Ідейно-виховна робота серед студентської молоді набуває сьогодні все більшого значення. Воно в складній сучасній обстановці західна пропаганда з новою силою проводить кампанію антисоціалізму.

Тому кожний студент сьогодні — активний учасник громадсько-політичної практики, яка допомагає йому зрозуміти прогресивний рух суспільства.

На механіко-математичному факультеті кожний студент — теж активний учасник ГПП та ФГП, має своє індивідуальне завдання. Вже студенти I курсу готовять реферати з історії КПРС, виступають з політінформаціями та доповідями на по-літдиніах, вивчають досвід роботи комсомольських бюро курсів, секцій ДТСААФ, НСТ, комітету комсомолу факультету. Ім-

вну роботу: читають лекції, організовують екскурсії по місцях Бойової Слави та в музеї, вечори відпочинку, наукові конкурси, допомагають готовувати політінформації, проводять Пionерські та комсомольські збори. Тобто ті знання, які студенти сьогодні отримують з багатьох галузей науки, завтра повертаються до учнів — і то в надзвичайно цікавій, пристрасній формі, їх знання і досвід перевіряються і затверджуються на практиці самим життям.

Отже, громадсько-політична практика стає сьогодні органічним життям студентів нашого факультету. Просто неможливо і уявити собі, щоб вони могли жити по-іншому: корчагінський запал ніколи не погасне в молодих комсомольських серцях!

В. ПЕШКОВА,
студентка II курсу,
група № 9.

У ПЛАНІ наукових дослідження минула десята п'ятирічка була досить врожайною для викладачів кафедр вітчизняної історії Одеського університету. Колективи кафедр історії СРСР та історії УРСР (з 1979 р. — історії УРСР, історіографії та джерелознавства) працювали над єдиною комплексною науковою темою «Інтернаціональна єдність та братерська дружба народів в боротьбі за перемогу соціалістичної революції та побудову розвинутого соціалізму (на матеріалах УРСР)». В підсумку було розширення публікаторської роботи (наукової та науково-популярної), введення нових спецкурсів та концентрація наукових досліджень студентів спеціалізації навколо комплексної теми кафедр.

Головне, що характеризує публікаторську діяльність істориків-виконавців комплексної теми з вітчизняної історії, — колективна праця: участь у створенні колективних монографій, збірників документів, довідкових видань тощо. Це закономірний наслідок комплексування наукових досліджень.

У 1977 р. зусиллями чотирнадцяти виконавців комплексної теми по результатам наукової роботи за минулу п'ятирічну

річку у видавництві «Вища школа» під редакцією проф. М. Ю. Раковського була видана колективна монографія «Союз серпа і молота». З історії створення, розвитку та укріплення союзу робітничого класу та селянства (на матеріалах Півдня України). Десять викладачів кафедри взяли участь у редагуванні і написанні статей для тому «Одеська область» із серії «Історія міст

—1907» (Одеса, 1976) та збірника документів «Під сонцем братерства та дружби. Економічний та соціальний розвиток радянського Придунайського краю. 1954—1967» (Одеса, 1979). У 1981 р. під редакцією проф. М. Ю. Раковського, за участю доц. А. Д. Бачинського та автора цих рядків у видавництві «Маяк» видано збірник документів «Дорогою творення. Соціалістичне будівництво

збірнику «Боротьба за владу Рад на Україні». (К. Наукова думка, 1977)—статью «Боротьба трудящих Одещини проти денкінської контрреволюції».

В «Українському історичному журналі» були надруковані статті про вплив робітничого руху на погиблення кризи революційного народництва та доц. А. Д. Бачинського про возз'єднання Придунайських земель з Ра-

приємствах. Доц. А. М. Шабанова надрукувала дві статті — «Приватновласницька община Присвір'я в першій половині XVIII ст.» та «Бюджети селянських господарств Олександро-Свирської вотчини в середині XVIII ст.» в наукових збірниках АН СРСР «Ежегодники по аграрній історії Вітчизни Європи». Повідомлення про роботу в Одеській губнарівській академії В. П. Потьомкіна автор цих рядків опублікував у журналі «Советские архивы». Низка повідомень виконавців комплексної теми була надрукована у збірнику наукових праць історичного факультету ОДУ «Археологічні та археографічні дослідження на території Південної України», що вийшов у 1976 р.

Зараз викладачі кафедр вітчизняної історії працюють над новою комплексною темою «Історична спадкоємність революційних та трудових традицій радянського робітничого класу». 60-річчя утворення СРСР кафедри готуються зустріти новими науковими роботами та активізацією науково-популяризаторської діяльності.

О. В. ГОНТАР,
доцент кафедри
історії СРСР.

ЗМІСТОВНА ПОЛІТГОДИНА

Нещодавно на III курсі геофаку (геологічне відділення) перед студентами виступив на політгодині доцент кафедри інженерної геології Є. А. Черкез. Тема його доповіді — «Листопадовий (1981) Пленум ЦК КПРС». Виступаючий жваво, змістово розповів про ділові події Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, особливу увагу звернувши на розвиток геології в XI п'ятирічці, адже геологія стає сьогодні продуктивною силою. Євгеній Анатолійович детально зупинився на діяльності партії та уряду, спрямовані на поліпшення народного добробуту, на реалізацію продовольчої програми.

Після доповіді тов. Є. А. Черкез відповів на численні запитання, які показали, що студентська молодь факультету дуже цікавиться нашою сучасністю, що вона живе майбутнім і готова завжди взяти активну участь в рішенні найважливіших завдань.

О. БАБІХІН,
студент III курсу,
член комітету
комсомолу ОДУ,
слушач ШМЖ.

ТВОРЧІ

Перед тим, як сказати про головне, хочу згадати: що в 10 класі я надзвичайно захопилася таким предметом як біофізика, правда, полюбляючи взагалі математичні науки. Тому і в університет я прийшла на факультет фізичний з однією метою — поєднати любов до фізики і біології. І з першого ж місяця навчання в університеті я, слухаючи лекції в аудиторіях, одноразово приступила до своєї пошукової роботи в лабораторії біофізики. З цього й почалось справжнє життя моїх ідейних стремлінь в науці. Спочатку опрацьовувала теми найпростіші, звичайно, а потім робота все більше ускладнювалася. Кілька років я вивчала довгохвильові компоненти флуорисценції рослин. Проводити її на певну рівні мені багато допомогли мої викладачі. Це вони, між іншим, вже на старших курсах дали мені змогу пройти надзвичайно важливу науково-дослідницьку практику в одній із лабораторій біофізичної кафедри Московського державного університету

ЗУСИЛЛЯ — НАУЦІ!

ім. М. В. Ломоносова. Керуючи кафедрою професор Л. Б. Рубін. Ця практика для мене надзвичайно пам'ятна, змістовна, корисна.

Особливо мене захопив в МДУ новий, незнаний раніше, метод електронного параметричного резонансу (ЕПР) стосовно вивчення складного процесу фотосинтезу. Цей метод простий і точний, він дозволяє глибоко вивчати на електронному рівні біофізичні та біохімічні реакції в живих клітинах.

До таких надзвичайно цікавих і загадкових реакцій відносяться процеси, в яких беруть участь нітрозильний комплекс, що містять в собі сірчану речовину, а також незв'язане залізо. Ці комплекси стали центральним об'єктом вивчення в роботах провідних учених А. Ф. Ваніна та В. Я. Варіча, які, між іншим, виявили специфічний сигнал в ЕПР, використавши його в зв'язку з вивченням процесів канцерогенезу. Але в рослинах не менш важливу роль відіграють і дисульфізні групи, які зацікавили мене.

Зокрема, мене зацікавило

дослідження їх згаданим методом. Під керівництвом професора В. Я. Варіча я виявила в деяких рослинах цікавий сигнал... Для спеціалістів можна додати, що дисульфізні сполуки виникають в стресових станах у рослин і їх вивчення дозволяє пізнати багато нового про реакції рослин при опромінюванні та концерогеності середовища.

А виникнення такого сигналу свідчить про порушення нормального функціонування деяких білкових глобул. Форма специфічного сигналу ЕПР в рослинах одержана. В даний момент ведеться інтенсивна робота над вивченням кінетики і одержанням його.

Я надзвичайно задоволена тим, що в такій великій мірі зіткнулась з науковими проблемами, важливими для нашої науки, що я причетна до них і можу віддавати їм всі свої творчі зусилля. Значною мірою я завдячулю викладачам моего рідного факультету.

М. ОРЛОВА,
студентка V курсу
фізфаку, група
фізичної електроніки.

ПІСНЯ — ЗБРОЯ

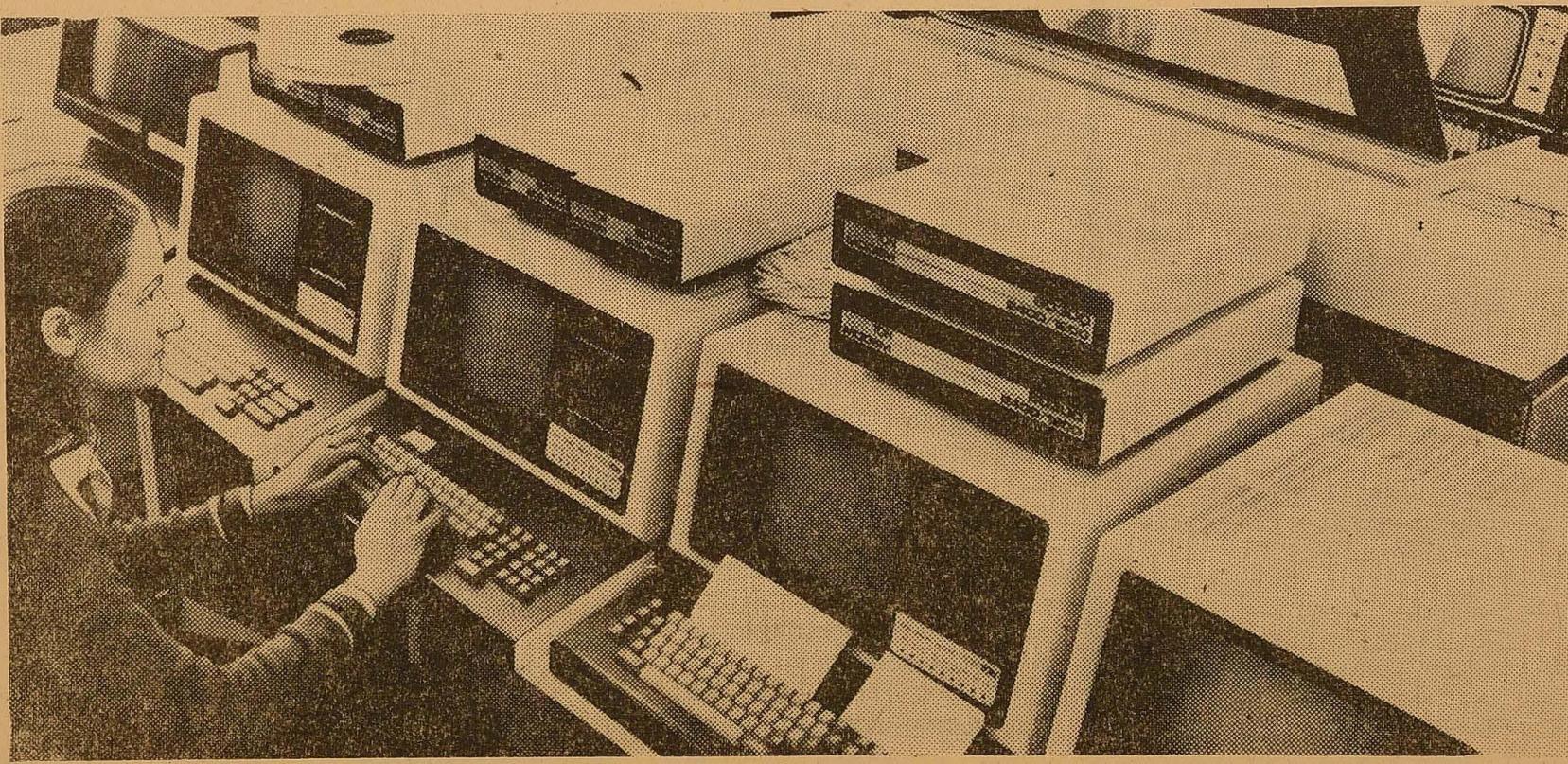
«Фольклор як активна духовна сила сучасності» — такою була тема відкритого практичного заняття, яке провели студенти I курсу філологічного факультету (українське відділення) разом із старшим викладачем Лідією Григорівною Холоденко. Заняття присвячено світлій пам'яті викладача факультету, кандидата філологічних наук, доцента К. Ю. Данилка. І відбулось воно в переддень нашої першої сесії.

Програма практичних занять, які носили характер студінтської фольклорної конференції, складалася з трьох основних віддіlenь: «Пісня — провідник ідей інтернаціоналізму», «Фольклор як джерело вивчення народної моралі», «Звичаї, традиції, обряди як соціальне явище». У проведенні заняття найактивнішу участь взяли переможці республіканського радіоконкурсу «Золоті ключі» К. Ф. Прокопенко, випускниця філологічного факультету 1968 року, нині вчителька с. Лукашівки Миколаївської області, та Л. М. Ледяєва, студентка V курсу Київського інституту народної культури. Пісні у їх виконанні яскраво підкреслили красу народного іменованого слова.

Схвилювано і зацікавлено слухали студенти пісні переду Великої Вітчизняної війни у виконанні троє бандуристок з цукрово-рафінадного заводу. І народні пісні зі змістом бесід про народну пісенну творчість залишили у кожного студента невгласне враження, бо «пісня — то крила душі, то зброя наша»....

О. ІСПАНЮК,
студент I курсу
філологічного
факультету,
(українське відділення),
секретар КСМ
бюро факультету.

Наш фотоконкурс

У світі ЕОМ.

Фото студента В. Іванько.

Відверта розмова

На перший погляд в обличчі цього юнака нічого особливого немає. Звичайний хлопець з доброю посмішкою, допитливим поглядом. Але розмовляєш і перед тими постає вдумлива, серйозна людина з глибоким поняттям свого громадського обов'язку.

Знайомтесь: відмінник навчання, член комітету комсомолу ОДУ, відповідальний за сектор преси та інформації (випуск стіннівок), командир «Комсомольського прожектора» студента III курсу геолого-географічного факультету, геолог в майбутньому Олександр Бабіхін.

— Олександре, нещодавно на XXIX звітно-виборчій комсомольській конференції тебе обрано до складу комітету комсомолу ОДУ, довірено випуск «Комсомольського прожектора» рідного вузу. Як ти сприйняв це повідомлення?

— Перш за все, я дуже вдачний своїм товаришам за надане мені довір'я, сподіваюся, що з честью виконаю свій обов'язок. Деякі студенти вважають, що неможливо поєднувати навчання у вузі з активною громадською роботою, що це займає багато часу і взагалі це зайве в їх житті. Але, на мою думку, молода людина, де б вона не наявилась, де б вона не працювала, повинна бути у курсі всіх подій, цікавитись всім, що її оточує, щоденно розширювати свій світогляд.

— Як тобі вдається займатись громадською роботою і відмінно навчатись?

— Я вважаю, що нічого особливого в такому поєданні немає. Навпаки, так набагато цікавіше і змістовніше жити. Свое навчання я поєдную з трудовою діяльністю — працюю на кафедрі інженерної геології нашого факультету. Вважаю, що ті навички, які я набуваю зараз, знадобляться мені в майбутній професії. За-

ПЕРШИМ акомпаніатором і першим наставником в сім'ї талановитого учителя і викладача педагогіки жіночої гімназії м. В'ятки. Батько його В. I. Фармаковський був автором кількох підручників та книг («Шкільна діетика»—вчення про збереження здоров'я дітей, що відвідують школу», «Російська історія з додатками повідомлень із загальної історії», написани і видані в 1874 та 1875 роках).

В 1874 році Володимир Гнатович Фармаковський охоче прийняв пропозицію про переведення його в гімназію м. Симбірська і призначення на посаду інспектора народних училищ Симбірської губернії «під начальство» Іллі Миколаївича Ульянова, про якого він чув багато пріємних відгуків колег по гімназії та видавців книг В'ятки і Пермі.

В свою чергу, Ілля Миколаївич Ульянов мав позитивні відгуки про роботу В. I. Фармаковського у В'ятці і був радий переведенню його. По-інформованність про творчу роботу В. I. Фармаковського дала можливість директору народних училищ Симбірської губернії І. M. Ульянову розпочати клопотання про призначення прибувшого в Симбірськ батька Бориса на посаду інспектора народних училищ губернії. В 1877 році В. I. Фармаковський був призначений на цю посаду і одержав призначення в Сизранський повіт.

У В. I. Фармаковського була велика сім'я і Ілля Миколаївич Ульянов приділяє велику увагу у влаштуванні його на

раз пишну роботу, яка торкається соціальних проблем часу (науковий керівник доцент К. М. Ляльчук). Це вже третя моя робота, яка буде надіслана на конкурс «Студент і науково-технічний прогрес».

— Яким ти бачиш «Комсомольський прожектор» університету?

— Безперечно більш дієвішим, активнішим. «КП» повинен висвітлювати всі сторони життя вузу, викриючи їх недоліки. Плануємо провести ряд рейдів в гуртожитках, на факультетах, активізувати збір паперу.

— Геологів вважають романтиками. У майбутньому ти теж станеш володарем цієї романтичної професії.

— Як кажуть: «Перенесні труднощі з часом стають щасливими спогадами». Саме так щасливими. Во з часом забуваєш про нелегкі погодні умови, про побутові незгоди, а в пам'яті залишається той край, де ти побував, хороші люди, з якими довелось зустрітись, як щось світле і неповторне.

Цього року ми побували в Криму на учебово-геологічному полігоні Московського державного університету ім. M. V. Ломоносова — займались польовою геологічною зйомкою. Велику допомогу в цій роботі нам надавали викладачі доцент M. I. Благодаров і B. B. Муха. Від них ми почули багато цікавого, захоплюючого про історію, культуру, природу нашого краю. Практика пройшла на високому учбовому рівні.

— Твої побажання нашим читачам?

— По-перше, звичайно, добрих оцінок у зимову екзаменаційну. І ще всього найкращого в усіх комсомольських справах!

Бесіду вела Т. ПОДМАЗКО.

нове місце служби. Велика сім'я і у директора народних училищ I. M. Ульянова. Це зближало сім', про що так добре писала A. I. Ульянова — Елизавета, у своїх спогадах про батька. Зближались не тільки глави сімейств, а також і їх дружини та діти: M. O. Ульянова і K. A. Фармаковська. Їх зближали спільні інтереси в догляді за великими сім'ями, їх діти були, до речі, одного віку: Володя народився в одному році з Борисом, Ольга — в одному році з Маргаритою. А в 1874 р.

ВИХОВАНЕЦЬ УНІВЕРСИТЕТУ

народились в Симбірську — в сім'ї Ульянових Дмитрій, а в сім'ї Фармаковських у В'ятці — Мстислав. Співпало так, що в 1878 році у Ульянових народилася Марія, а у Фармаковських — Вікторія.

В Сід діти навчались в одних і тих же школах і дружили між собою. Володимир Ульянов навчався в одному класі з Борисом Фармаковським. Володимир був первістком учнем, Борис — другим учнем класу. Різниця була лише в тому, що почавши навчання в Симбірську, діти Ульянових закінчили його в тому ж місті, або в Казані (Марія), а діти Фармаковських — в Одесі. В. I. Фармаковський був переведений в Перм, а потім в Одесу на посаду директора училищ Одеського учбового округу.

Переїхавши в Одесу, В. I. Фармаковський влаштував своїх дітей в одеські учбові зак-

На знімку: НДР. «Народам Європи і всьому людству не потрібні нові американські ядерні ракети середньої дальності і нейтронна зброя. Ім потрібні міцний мир, продовжен-

ня процесу розрядки шляхом обмеження і розсідання», — заявляють жителі Потсдаму.

Фото АДН — ТАРС.

матично влаштовувались музичні вечори, де вона співала, а її постійним акомпаніатором став студент Борис Фармаковський.

Між Антоніною Неждановою і Борисом Фармаковським виникла дружба. Ось, як про це розповідає сама Антоніна Василівна у своїх «Спогадах», статтях та записах книжках: «Вечори у Фармаковських проходили надзвичайно розмaitо. У певний день, раз на тиждень, влаштовувалися музичні вечори. Борис Володимирович Фармаковський з археологом...

З Борисом Володимиром чес між я була з юніх літ в джіхах стосунків; з ним я і відувалася театри, концерти. Надзвичайно уважно турбувався до мене, великою участю в моєму житті. В ділах допомагав поріддавав серйозні настанови ми розвитку. Знайомився з працями кращими творами літератури, мистецтва.

Спілкування з Борисом Володимировичем мали для не величезне значення. За го вказівками і порадами я гато читала, в більшості книжок з серйозного змісту. Прочитавши навіть деякі статті Дарвіна, спростили на мене сильне враження, Ніцше, Ренана (чи не все), Чернишевська прочитала Льва Толстого «Поведі», «Воскресенье», не були ще надруковані, я тала їх рукописні копії.

Прочитане обговорювали. Борис Володимирович пояснював незрозумілі для мене дії.

Сумісні заняття музиками дружні інтимні бесіди на ліжку зближили, що я стала чувати до нього велику тягність, а дружні почали. Бориса Володимировича пішли в глибоку, гарячу до любові.

В рік закінчення гімназії згодою моїх батьків і Фармаковських я стала нареченою Бориса Володимировича.

Під впливом вихованця Симбірського (Новоросійського) університету складався світогляд майбутньої великої росіїкою співачки А. В. Нежданов

(далі буде).

В. РУЖЕЙНИКОВА
доцент кафедри педагогіки

